

41 Мнозина дойдѣха при него, и говорѣха: зашто Іоаннъ оубо ни ѣде ни чѣдо не сотвори, а сичко щото рече Іоаннъ за него, истинно бѣше.

42 И мнозина повѣрѣваху въ него тамъ.

ГЛАВА ЯТ.

И бѣше нѣкой коленъ, Назаръ въ Вифанія, въ село то Маріино и на сестра и Марія.

2 И Марія бѣше коа то бѣше помазала Гда съ мѣро, и штрила съ косы те си нозѣ те мѣ: на-коа то братъ Назаръ бѣше коленъ.

3 Пратиѣха прочее сестры те мѣ до него, и говорѣха: Господи, что, онии когото ты люкиши, коленъ е:

4 И Исусъ като чѣ (това), рече: таа колестъ не е на смѣрть, но на слава Бжя: да се прослави Оинъ Бжій съ неа.

5 И шкѣчаше Исусъ Марія, и сестра и и Назара.

6 Като чѣ прочее че е коленъ, тогаба седе на онава мѣсто, гдѣто бѣше два дни.

7 По това послѣ рече на оученицы те си: да идеме паки во Іудеа.

8 Рекоха мѣ оученицы те мѣ: оучителю, малко по на прѣдъ искаха Іудеа те да

те оубиатъ съ каментъ: и пакъ ли шивашъ тамъ;

9 И Исусъ шговорѣ: не са ли дванадесать часи въ денъжтъ, който ходи денъ не цѣ да се прѣгне, зашто види свѣтлостъ та на-тоа-свѣтъ:

10 Който обаче ходи нощъ, цѣ да се прѣгне, зашто нема свѣтлостъ въ себе си.

11 Тѣа (словеса) изговори: и по това послѣ рече имъ: Назаръ нашѣо прѣатель е заспалъ: но да идемъ да го совѣдимъ.

12 Иоученицы те мѣ рекоха: Господи, ако е заспалъ, цѣ да шздравѣе.

13 Но Исусъ имъ рече за смѣрть та мѣ: а они возмнѣха зашто за заспванѣ то сонно говори.

14 Тогаба имъ рече Исусъ гвнш: Назаръ оумре.

15 И радвамсе заради васъ, да повѣрѣвате че не бѣхъ тамъ азъ: но да идеме кодъ него.

16 И Фомъ, който се говорѣше клизнецъ, рече на оученицы те си: да идеме и нѣе да оумреме съ него.

17 Като доидѣ прочее Исусъ, найдѣ го че имаше четъри дни беке въ гробатъ.

18 И Вифанія бѣше близъ до Іерусалимъ, колкото патнадесать стадіи.

19 И мнозина въ Іудеи те